



”Afmålning Och kort Beskrifning uppå den PROVINCIAL Fana / som är tagen af Ryßarna wid Dorpt / tillijka med flere armaturer och transporterade saker / uti siu Lodior / i förledna October Månad Anno MDCC [1700].

Susom et hastigt flygande rychte om en wid Dorpt af Ryßarna tagen Provincial Fahna upväckt mångas nyfikenhet til at fråga efter des afrijtning / den samma också här å orten [Stockholm?] af en och annan curiös hand tecknad finnes: fördenskul hafwer man deß Figur samt en kort beskrifning i medlertid meddela

welat / til deß tiden och lägenheten något önskeligt tilfälle gifwer grundeligen och utförligen at skrifwa om denne / och / kan skee / flere Ryske store Fahners beskaffenhet / bruk och uttydning / gifwandes detta för tiden allenast anledning til at besinna af sådant och mehra slikt / som dageligen höres / huru ok / som hemma äre / åligger med Christeliga och hierteliga suckningar och böner dag och natt utan återwändo at bedia / det Gud genom wår allernådigste Konungs sin Smordas tappre hand och Swänska krigs=männ / nedlägga / förtrampa / bortjaga och förgöra den grymma fienden / hwilken emot all lag och rätt af idel högmod Sweriges roliga och säkra tilstånd at förstöra i fältet fördt en stor myckenhet af folck / som med allehanda galne och fåfänge inbilningar betaget är och genom sådane teckn och fahnor retas til et barbariskt raserij och öfwerdådigt wäsende. Ty / ehuruwäl de gamla först begynt at bruka wißa teckn och fahnor til den ända / på det deras krigsfolk uti drabningar / när de antingen råka jaga fienden eller fienden trängt sig in emellan dem / skulle weta rätta sig derefter och gifwa sig deß bättre tillbaka uti skick til sin hoop:

Så hafwer man dock likwäl uti fölljande tider taget sig före sådane belåten och

figurer eller bokstäfwer at sättia uti fahnorna; hwaraf fienden så wäl/ som undersätare och krigs[k]nächtar skönia kunde/ hwad för inbillning den/ som kriget fördt/ haft om sin saak deß utgång/ som ofta både dristigt nog blifwet författat och älendigt lychtat. Och sammalunda synes denna fahna wara af hogmodigt sinne inventerat och förfärdigat/ när man betrachtar hennes be[s]kaffenhet och innehäld. Fahnestången är siu och en half aln lång/ klädd med röd Skarlakan/ fäldtet eller sielfwa fahnan på båda sidor lika af rödt Damast/ fem alnar lång och fem alnar bred/ men yttre kanten alt om kring af guld och röd Damask hwart annat/ och knappen med spetzen åfwan på fahnestången förgyld: Af hwilkens storlek skönies/ at den är en Regements Fahna/ såsom Strelitsers Fahnor äre/ hwilket twänne karlar bära i fäldtet och deras trummor med en hoop pipare beledsaga/ til att upmuntra soldaterna at fächta därwid in til sin yttersta blodsdroppa. Och/ såsom hoos dem wahnligt är/ at deras Regements Öfwerstar slika Fahnor göra låta efter sit sinne och behag/ så finner man/ at denne Fahna deras Öfwerste och Höwidsmann de uti Bleskowske Provintsen förfärdiga låtet; aldenstund de uti fahnan och deß fäldte på fyra ställen/ som de fyra numren utwisa¹/ inskrefne Ryssiske orden säker efterrättelse därom gifwa. Ty N:o 1 står: Anno 7201. den 1. Martii är fahnan under de store Herrar Tzarernes beskydd giord. N:o 2. står: de med Gudz Nåde store Herrar Tzarer Iwan och Peter Alexiowitz de större och wid Rysland stälf ärhållare[??]/ N:o 3. står: det Blescowske Herskapets uti Ocolnizen Woywoden och Ramichtnetzen af Risengorad Matffewitz Oprooniz namn med hans camerader och sällskap. N:o 4. står: Stolnicken och Öfwersten Iwan Micaklowitz af Bleskowske första Regimentet.

Detta åhrtahl 7201. betyder det siutusende tuhundrade oc första åhr/ såsom de räkna på Grekiskt sätt/ efter werdenes skapelse/ hwilket hoos oß warit hafwer/ efter Ghristi wår Saliggörares börd/ åhr 1693. aldenstund Ryssarna sådant årtal brukat in til förledet åhr/ då den nu regerande Tzaren dem anbefalt hafwer/ at de med de andre Christelige folk och riken begynna skulle nya åhret/ hwilket hoos dem tilförene haft sin begynnelse uti September månad/ uti

¹ På fanan finns fyra nummer, nr 1 är placerad i det övre vänstra hörnet, nr 2 i det övre högra, nr 3 i det undre vänstra samt nr 4 i det undre högra hörnet.

Januario/ och de samma gång på nyåhrs dagen måst skrifwa på sina portar åch huus 1700. til at dermed bemärka/ huru som de med ingången af det nya seculo/ efter somligas mening/ tillika wedertaget den allmänna tide-räkningen. Och gifwer århtalet med de andra omständigheter/ därom något mera föremåles nedan före/ anledning til de tanckar/ at denna fahna gordt är den tiden/ då kriget förhades uti Ryßsland med Turkarna/ som Tzaren den tiden tänckte aldeles at förgöra/ och det Turkiska Regimentet til sig draga.

N:o 2. nämnes om de bägge Ryßiske Regenter Iwan och Peter Alexiowitz/ som märkeligt är: Ty af samma rikes historie kan man inhämta tilfyllest/ huru den nu regerande Tzarens sinne alt ifrån ungdomen warit benägen til at sträfwa efter macht och myndighet/ medan han straxt efter sin Faders död draget Regimentets styrelse til sig/ och/ fast Strelitserne/ sedan de såge/ at han sin Thron särdeles befästa wille genom den Familiens råd/ hwilken de alramäst hatade/ däröfwer också den tiden kommer åstad et så wäldigt uplop/ at de många förnhma personer på sielfwa Borggården utan gensägelse upofrat och alt företagande dö[ä?]rmed entschylat/ at de föregifwet sig sådant göra för den äldre brodern Iwan/ likwäl förmåt sin egen broder där til/ at han framträdt och offentligan betygat för sine swage ögons och andra bräckligheters skull icke kunna föra Regimentet Och är det fördenskull notabelt/ a/ sedan brodern lika som afdankat och öfwer gifwet styrelsen/ bägges namn likwäl här införes. Men allramäst måste bemärkas härwid/ at de kallas wid Ryßlands siälf ärhållare[?]; hwilken Titul öfwerens kommer med de hedniske Konungars store namn och titlar/ och/ såsom han är försmädeli emot Gud/ hwilken allenast Konungar in- och affsätter/ nogsamnt och tydeligen tilkänna gifwer/ det Gud den allrahögste i sinom tid hämnas lærer på denna stora Fursten i Moscou och sin ähra igentaga/ at den/ som påckar på sin macht/ lærer röna kun[n]a Guds den allrahögstes Majestät och Härlighet.

Sidst gifwer N:o 3 och 4. tillkän[n]a det samma/ som åfwan för omtalt är/ at denna fahnan Öfwersten och Höfwidsmannen öfwer det Blescowske första Regemente låtit förfärdiga. Hwaraf widare bekräftas/ at öfwerdåd och högfärd det Ryssiska folck / som deß regent/ intaget hafwer; hälst det uti werlden bekant/ at/ där et sådant regime despoticum föres ibland folket/ som hwar

och en wet uti Ryßland allenast gälla/ undersåtaren[?] en annat gitter/ än at hykla med sin höga Öfwerhets inbillning.

Hwilken inbillning rådande nu siälfwa Fahnans innehåld och afmålning förklarar:

Uti kanten åfwan öfwer det andra är en figur insatt/ som skal betyda den heliga Treefaldigheten; som utan twifwel wore et teckn til en helig tro/ om deß allraheligste wyrndad förklaras kunde med sådane teckn och slik fahna: Men deras afmålning weta wi nogsamt af Guds ord wara den treenige Gud emot/ såsom Ryßarnas lähra dertil i sådant måhl med de Grækers traditioner sträfwer emot de sanna Christnas troo/ i det de icke b[e]känna/ at den helige Anda utgår af Fadrenom och Sonenom.

Därunder yppar sig ock så deras afgudadyrkan genom det beläte af St.Niclas; hwilken de såsom de Påfwise sina hälgon ähra med sådan ähra och wyrndad/ som Gudi tilhrer/ at där af slutas kan dem med sin Gudstienst wara en styggelse för Gudi den treenige.

Under det samma städes tree Cronor/ öfwer Örnen/ hwarigenom synes/ at den Ryßiske Tzarens myndighet betecknas/ den han altid so[ö]kt at yrka/ neml. Öster och Norr at råda/ och det under sit Rikes Crona; men de, som ransakat de gamla historier/ veta nogsamt/ huru som den Orientaliske Käysare-Cronan höter til det Christerliga Käysaredömet/ hwilkes regent Constantinus Magnus den första Christerlige Käysaren det gamla Byzanz gordt til sit säte/ säraf deß Residentsstad/ hwar nu den Ottoman[n]iske Porten finnes/ Constaninopel kallad är: och de Nordiske Sweriges Land lär Gud den treenige genom sit nådige beskydd således förswara/ at/ såsom tilförene händt/ sammaledes hädanefter all werlden bekänna måste/ Gud beskärmar sit andeliga Israel och förer den barbariske Tyrannen åter tillbaka med blygd och skam dit/ tådan[?] han kommen är.

Sielfwa Örnen wiser det samma/ som nu omtalt är/ aldenstund denna Örnen icke finnes wara af den natur/ som Örnen är/ at deß uprichtiga öga skulle see uti den rena Solens lius/ utan man sig fast försäkra kan/ at/ såsom om kråkan tales/ hwilken sig smyckade med fremmande fiädrar/ men på sidlychtone/ när hwar fogel tog sit igen/ måste nakut skämmas/ sammanledes Gud den

rättfärdige de falska leder/ som Tyrannen med sin arga list och ilfundighet nu betiena/ läerer på skam komma låta och hans hela förhoppning/ när det til slutet ländler/ icke allenast om intet blifwa/ utan ock honom sielf låta blygas för det/ han emot all rättwisa begynt hafwer/ ja at hans örnefiädrar förtära läre deß egna krafter til änteligt fördärf.

Det Äple/ Öرنen håller i sina kloer/ läerer en matsk förtära och dess Spiras last och tunga läerer wädret förtaga.

De tre Solar och fyra stjärnar/ som stå ömse sidor/ äre mycket prächtige. Men hwar finnes de? Aleander syntes mycket wisligare hafwa swarat/ at himmelen en Sol och riket en Konung tålar/ men at här sex solar afmålade äre och otta stjärnor/ gifwer klarligt bewis/ at här uti denna fahnans förfärdigande en ogrundad inbillning rådt hafwer/ som dit måhlat/ hwad den sielf icke wiste/ och gifwer den förhopning/ at/ såsom de Solar som af moln och wattustenaar synes repræsenteras/ utan wärkan förgås/ altså ock den Ryssiske inbillningen förswinna lär/ och/ såsom eliest bara siu planeter äre på himmelen/ som uti ojämt lopp/ sins emellan räknad/ kringgå himmelens kreds/ den ottonde Ryßiske Planeten såsom et oordentligt wäsende et felachtigt astrum och en wilfarande stierna wara läerer/ som undergå til sit eget fördärf.

Hwartil den under Öرنens fötter ställde Månan klart witnesbörd framställer. Ty Månan är det teckn/ som Turkiet förer/ hwilket denne Ryssiske Tzaren aldeles tänckt at upsluka; men tiden hfwer bracht med sig denna förfarenhet/ at/ ehuru den Ryssiske Ambassadeuren/ oachtadt den Turkiske Bassas[?] påminnelse/ med sit step anländt til Constantinopel/ sin driftighet at betyga/ och gordt præension på det Orientaliske Käysaredömet/ Tzaren likwäl icke allenast alt detta fackta sökt at släppa/ utan ock de största och ymnigste glädieteckn yttrat och betedt/ då han bara stillstånd och några års fred erhållet medelst allehanda eftergift oc förmedlande/ på det han andra dagen därpå kunde förklara kriget emot det wälsignade Swea-riket. Men/ hwad nytta han af sådan trolöshet/ twärt emot det Kongl.May:ts til Swerige wår allernådigste Konungs splendide Sänningebudet gifne Löftet/ hafwer at förwänta/ kan hwar och en sluta/ som besin[n]er Guds oföränderliga rättfärdighet oc på de falska städse bewiste hämnd och straf. Utan twifwel lär alt detta omwändas/ genom Guds bistånd/ til Sweriges heder/ glädie och förmon. Gud den treenige/ som

denna Fahnan gifwet i Sveriges händer/ at Guds barn märka skole/ huru den heliga Treenigheten icke i sanninegn åkallas kan af dem som wanhedra den allreheligsta Treenigheten/ emot dem/ som Gud den treenige ähra och dyrka uti sann Evangelisk troo/ äger ännu den machten at gifwa hans städer och mehra uti de Swänskas händer/ innan Moscow hinner til sin säkerhet. Och Gud/ som är Abrahams/ Isaacs och Jacobs Gud/ är beredd uti de troгна Svenska barnens hiertan at uptända en glädiens eld/ emot St. Niclas afgudadyrkare/ på hwilkens dag Stockholm förfara måste/ at de orenas härbärke genom eld förtärdes: Den Ryssiske Bileam skal wända sig och wälsigna Sweriges wälsignade Christen/ at det barbariske folket måste tilstå/ Herrens nåd är öfwer Sverige hwar mårgon ny/ hans rättferdighets Sol skiner ewin[n]erligen uti de wälsignade Norrlanden/ och himmelens teckn kunne icke skada de trogne/ men den Ryßiske örnens wingar måste förtära hans egen kropp/ som Sweriges hielpsame wapn i fordom tid styrckt hafwa/ at de grymma fiender måste fly wid måneskin och dölia sig om dagen/ til deß de uti en rätt och oförfalskad troo tilbedie Herren/ som Sol och Måna skapat hafwer til stadigt skin öfwer werlden. Med hwilken hiertelig önskan men denna gången sluter/ til deß den hela Evangeliske skara med Sverige sin allmän[n]e Triumph-Wisa siunga lærer/ då wi alle med glad röst säja welen:

**Gud den treenige ske heder prijs och ähra/
 Som Swerges Cronor tree beskyddar med sin
 hand!
 Han wärdes Konungen på sine wingar bära/
 Ock uti fiendeland til frid för Swea-Land!"**